

מסודר של
מוזן מוהרא"ש ז"ע
בנשיאות מו"ר
הרה"צ ר' יצחק שמואל אהרן
לעזער שליט"א

גליזן היכל מזהר"א"ש

מתורתו של רבינו הקדוש מוהר"ן מברסלב זי"ע ותלמידיו הקדושים

גליון ת"ז • פרשת בראשית תשפ"ג

חשיחות מו"ר הרה"צ שליט"א

יש בנו עפר קדוש

הבריאה של כל אחד

שְׁהִיָּה בְּאָדָם הָרָאוּשׁוּ, שְׁהִיָּה יְצִיר פְּנֵי הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ בְּעֵצְמוֹ, כִּךְ נִמְשָׁךְ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר אֶצֶל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, כְּשֶׁהַנְּשִׁמָּה שְׁלוֹ זוֹכָה לְבוֹא לְזֶה הָעוֹלָם, ה'חֶלֶק אֱלוֹךְ מִמַּעַל' זֶה נוֹתֵן לוֹ אֶת הַחַיּוּת שְׁלוֹ, וְעַל יְדֵי זֶה הוּא מְסֻבָּב, רוֹאֶה וְשׁוֹמֵעַ וְכוּ' הַכֹּל מִכַּח נְשִׁמַת חַיִּים זו. כִּי כְשֶׁמִּגִּיעַ הַזְּמַן וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹטֵל אוֹתָהּ מֵהָאָדָם, הַגּוֹיף נִשְׁאָר כְּגֵלֶם וְחוֹזֵר אֶל הָעֵפֶר.

צְדִיקִים אָמְרוּ בְּשֵׁם הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ (כֵּן מוֹכָא רְבוֹת בְּסִפְרֵי חַב"ד וּבְסִפְרֵי שְׁאָר צְדִיקִים) עַל הַפְּסוּק 'וַיַּפֵּחַ בְּאַפִּי נְשִׁמַת חַיִּים' מֵאֵן דְּנִפְחַ מִדִּילֵיהּ נִפְח' - מִי שֶׁנִּפְחַ מִתּוֹכוֹ הוּא נֹפֵחַ, כְּשֶׁאָדָם רוֹצֵה לְנִפְחַ

חַסְדֵי הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, אִיזוֹ זְכוּת זוֹ שֶׁאֲנַחְנוּ אוֹחֲזִים עוֹד פַּעַם בְּהַתְחַלַּת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, זוֹכִים לְהַתְחַדֵּשׁ לְגַמְרֵי מַחְדָּשׁ לְשַׁכַּח אֶת כָּל הָעֵבֶר שְׁלֵנוּ, כִּי בְּעֵצֶם עֵקֶר הַשְּׁנָה הַחֲדָשָׁה מִתְחִילָה מֵהַפְּרָשָׁה הָרִאשׁוֹנָה שֶׁל הַתּוֹרָה.

רוח ממללא

אִם הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם, זֶה נְשִׁמַת חַיִּים שֶׁבְּתוֹכוֹ, הַרִי שְׁנָה קוֹ יִשִּׁיר מֵאֵת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי זֶה חֶלֶק אֱלוֹהוּת שֶׁנִּמְצָא בְּתוֹכוֹ, וְאִם הִיָּה מִתְבּוֹנֵן בְּזֶה, הִיָּה מִמֶּשׁ מִתְלַהֵב בְּהַתְּלַהֲבוּת גְּדוֹלָה כְּזוֹ: מִי חַי בְּתוֹכִי! מִי בְּתוֹכִי! הֲלֹא נְשִׁמַת חַיִּים הִיא, חֶלֶק מֵהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא!, וְלָמָּה אֵהִיָּה כָּל כֵּךְ עֲצוּב וְשׁוֹבֵר, וְלָמָּה לִי לִלְכַת אַחַר עֲצַת הַיֵּצֶר הָרַע שֶׁמְבַלְבֵּל אוֹתִי, הֲלֹא יֵשׁ בְּתוֹכִי רוּחַ אֱלֹקִים חַיִּים, נִפְשׁ קְדוּשָׁה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹכֵן בְּקִרְבִּי...! וְזֶה עֵקֶר הַשְּׂמֻחָה שֶׁל הַחַיִּים. וְזֶה הַסּוּד שֶׁהַפְּסוּק הַזֶּה מְסִים וְאוֹמֵר: 'וַיְהִי הָאָדָם לְנִפְשׁ חַיָּה', שֶׁרַק אַחַר שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִפְחַ בְּתוֹךְ הַגּוֹיף הַזֶּה הַגְּשָׁמִי אֶת הַנְּשִׁמָּה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה, רַק אִזּוֹ מִתְקַיֵּם 'וַיְהִי הָאָדָם לְנִפְשׁ חַיָּה', וְדַבְּרֵי הַתְּרַגּוֹם אוֹנְקְלוֹס עַל זֶה יְדוּעִים: 'וַיְהִי הָאָדָם לְנִפְשׁ חַיָּה' וְהוֹת בְּאָדָם לְרוּחַ מְמַלְלָא - שֶׁהַתְּחִיל

הַכֹּל כְּדִי לְהַגִּיעַ וּלְבְרֹא אֶת עוֹלָם הָעֲשִׂיָּה הַגְּשָׁמִי הַזֶּה, הַכִּי נְמוּךְ, הַכִּי מְגֻשָּׁם? זֶהוּ רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, לְשַׁמַּע תְּהִלָּה, אִיזוֹ פִּלָּה וְאִיזָה דְּבוּר מֵהָאָדָם הַגְּשָׁמִי שֶׁנִּמְצָא פֶּה בְּזֶה הָעוֹלָם עִם כָּל מִינֵי מְנִיעוֹת, בְּלְבוּלִים וְהִסְתָּרוֹת

בְּלוֹן, הַרִי הוּא מְכַנֵּס שֵׁם אֶת הָאוּרִי שְׁמוֹצִיא מִפְּנִימִיּוֹתוֹ, כֵּן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁנִּפְחַ בְּאַפּוֹ שֶׁל הָאָדָם נְשִׁמַת חַיִּים - זֶהוּ חֶלֶק אֱלוֹךְ מִמַּעַל שֶׁיֵּשׁ בְּתוֹךְ הָעֵפֶר הַזֶּה, זֶה לֹא סֵתֶם עֵפֶר, לֹא סֵתֶם גֵּלֶם. וְהַפְּלָא הַכִּי הַגְּדוֹל אִיךְ שֶׁהַרוּחַ חַיִּים הַזֶּה נִשְׁמַר בְּאָדָם, כִּל יְמֵי חַיָּוִי בְּזֶה הָעוֹלָם יֵשׁ אֶת הַחֶלֶק הַזֶּה בְּתוֹכוֹ. וְכֵמו

מוֹהֲרָא"ש ז"ל הִיָּה רְגִיל תְּמִיד לְחַזֵּר עַל מָה שֶׁאָמַר בְּעַל הַתְּנִיָּא קְדִישָׁא זי"ע, בְּשֵׁם רְבוֹ הַמַּגִּיד הַקְּדוֹשׁ מִמַּעֲזְרִיטֵשׁ זי"ע, שֶׁשְּׁמַע מִהַבְּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ: "צְרִיכִים 'לַחַיּוּת עִם הַזְּמַן' - לַחַיּוּת עִם פְּרָשִׁיּוֹת הַתּוֹרָה שְׁקוֹרָאִים כַּעֲתִ", כָּל פְּרָשָׁה שֶׁמִּגִּיעָה הִיא הַתְּחַדְּשׁוֹת בְּבְרִיאָה, זֶה דְּבַר בְּמִצִּיאוֹת עֵכָשׁ וְלֹא סֵתֶם סְפוּר יֵשׁוּ. וְהַשְּׁבוּעַ אֲנַחְנוּ זוֹכִים לְקַרֵּא אֶת פְּרָשַׁת בְּרֵאשִׁית, הַרִי שִׁזּוֹ הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה לְגַמְרֵי שֶׁל הַבְּרִיאָה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹרֵא אֶת כָּל אָדָם בְּרִיאָה חֲדָשָׁה.

בְּרִיאַת אָדָם הָרִאשׁוֹן זוֹ הַבְּרִיאָה שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲתַנּוּ, בְּכָל אֶחָד יֵשׁ בוֹ קִצַּת מֵהָעֵפֶר הַזֶּה שֶׁנִּבְרָא בוֹ אָדָם הָרִאשׁוֹן, כִּךְ מוֹכּוּ מִתּוֹךְ דְּבַרֵי הַפְּסוּק: 'וַיִּיצֶר הוִי"ה אֱלוֹקִים" אֶת הָאָדָם עֵפֶר מִן הָאֲדָמָה' וְאוֹמֵר רַש"י: "צָבַר עֲפָרוֹ מִכָּל הָאֲדָמָה, מֵאַרְבַּע רוּחוֹת, שֶׁבְּכָל מְקוֹם שִׁמְיוֹת שֵׁם - תְּהָא קוֹלְטָתוֹ לְקַבְּרָה" פֶּשֶׁט נוֹסֵף בְּרַש"י: "נִטַּל עֲפָרוֹ מִמְּקוֹם שֶׁנִּצְמַר בוֹ (שְׁמוֹת כ) 'מִזְבַּח אֲדָמָה תַעֲשֶׂה לִּי' - הַלּוֹאֵי תְהָא לוֹ כְּפָרָה וַיּוֹכַל לְעַמּוֹד".

אם נזיז אותך כל הבנין יפול!

מדיליה נפח

וְסִפְרֵי מוֹהֲרָא"ש שֶׁהֵרַב שֶׁבְּדָרוֹן ז"ל, (נִכְדוֹ שֶׁל הַמַּהְרַש"ם), פַּעַם אַחַת טַס לְאִמְרִיקָה וַיִּשֵּׁב לְיָדוֹ יְהוּדֵי רַחוּק מִתּוֹרָה וּמִצְוּוֹת. אוֹתוֹ יְהוּדֵי שְׂאֵל: "לָמָּה אַתֶּם הַחֲרָדִים כָּל כֵּךְ שׁוֹמְרִים עַל כָּל פְּרִט בִּיְהוּדוֹת" לָמָּה אַתֶּם לֹא מִתְפַּשְּׂרִים קִצַּת? שְׂאֵל אוֹתוֹ הָרַב שֶׁבְּדָרוֹן: "מָה הַמְּקַצְוֵי שְׁלָךְ? וְהוּא הִשִּׁיב: "קִבְלוּ", וּבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ שֶׁיִּסְבִּיר לוֹ עַל הַמְּקַצְוֵי הַזֶּה, וְאוֹתוֹ יְהוּדֵי הוֹצִיא שְׂרֻטוּטֵי בְּנֵי וְהַתְּחִיל לְהַסְבִּיר לוֹ מַה הַמְּשַׁמְעוֹת שֶׁל כָּל קוֹ וְקוֹ בְּשְׂרֻטוּטֵים.

הַצְּבִיעַ הָרַב שֶׁבְּדָרוֹן עַל קוֹ שֶׁמְסַמֵּן אֶת הַיְסוּד שֶׁל הַבְּנִין וְשְׂאֵל: לָמָּה שְׂלֹא תִזְזוּ אֶת הַקּוֹ הַזֶּה לְמְקוֹם אַחַר, לָמָּה הוּא דוֹקָא פֶּה? צַחַק אוֹתוֹ יְהוּדֵי וְאָמַר: אִם נִזְזִי אוֹתוֹ כָּל הַבְּנִין יִפְלוּ! אָמַר לוֹ הָרַב שֶׁבְּדָרוֹן: כִּךְ גַּם אֲנַחְנוּ, מֵאֲמִינִים בְּנֵי מֵאֲמִינִים, שׁוֹמְרִים כָּל פְּרִט בִּיְהוּדוֹת, כִּי אִם אֲנַחְנוּ נִזְזוּ מִדְּבַר אֶחָד, כָּל הַבְּנִין יִפְלוּ! (סֵפֶר תוֹךְ הַחִטּוֹל תַּשְׁעִיד)

כִּךְ שֶׁבְּכָל אֶחָד מֵאֲתַנּוּ יֵשׁ מֵהָעֵפֶר הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה שֶׁנּוֹצֵר בוֹ אָדָם הָרִאשׁוֹן, מָה זֶה עֵפֶר קְדוֹשׁ? הֲלֹא עֵפֶר זֶה גְּשָׁמִיּוֹת וְאַרְצִיּוֹת! וְכֵן מָה זֶה קְשׁוֹר עֵכָשׁ לְעִנְיָן הַתְּחַדְּשׁוֹת שֶׁהָאָדָם יְכוֹל לְעַשׂוֹת הַתְּחַדְּשׁוֹת וְהַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה בְּחַיִּים בְּכָל עִנְיָנֵי הַחַיִּים, בְּשִׂמְחָה, בְּשֵׁלוֹם בֵּית, בְּלִמּוּד וּבְחַפְּלָה וְכוּ'.

הַתְּשׁוּבָה הִיא, שֶׁהַסּוּד מִנְּחַ בְּסוּפוֹ שֶׁל הַפְּסוּק: "וַיִּיצֶר ה' אֱלֹקִים אֶת הָאָדָם עֵפֶר מִן הָאֲדָמָה", כְּתוּב 'וַיִּיצֶר' עִם שְׁנֵי יוֹדִין, שְׁתֵּי יְצִירוֹת, הַיְצִירָה הַשְּׁנִיָּה הִיא מָה שֶׁמְסִים הַפְּסוּק: 'וַיַּפֵּחַ בְּאַפִּי' - שֶׁבְּתוֹךְ הָעֵפֶר הַזֶּה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִפְחַ נְשִׁמַת חַיִּים,

לדבר. מקדם היה זה עפר, שום דבר, אבל עכשו שהקדוש ברוך הוא נפח בו נשמת חיים, הוא קבל כח הדבור!

כי מיהו המקשר ומגשר בין הרוחניות והגשמיות? כח הדבור. שעכשו אדם יכול לקחת את כל הגשמיות שלו ולקשרה ולחברה אל החלק אלוך ממעל שבו, שזהו כל התכלית של בריאת האדם בעולם הזה, מלאכים ושופים ישנם במרום לאין תכלית. שהם שכלים נפרדים שעובדים הקדוש ברוך הוא בלי הגבלות ובלבולים, שרים שירה, ועובדים אותו יתברך במה שמוגלים לעשות. ומה המעלה של האדם בזה העולם הגשמי? שיש לו גוף עפר מן האדמה, שמושך לעצבות ועצלות ולכל התאוות השם ישמור, והוא מתגבר, ומסתכל רק על הנפש חיה שבו, על האלוקות שיש בתוכו, לוקח את הכח הדבור שקבל ומתחיל לדבר אל הקדוש ברוך הוא, דבורי תפלה, דבורי תורה, דבורי צדקה וחסד. זה סימן שיש בו רוח חיה, שהוא חי, שחוץ מכל הגשמיות עכשו הוא מתחיל לחיות, זה התכלית של כל העולם, להעלות את כל הגשמיות.

מדוע בכלל ברא הקדוש ברוך הוא את כל הבריאה, עולמות לאין סוף, הכל כדי להגיע ולברא את עולם העשייה הגשמי הזה, אל המקום הכי נמוך, הכי מגשם? זהו רצונו יתברך, לשמע תהלה, איזו מלה ואיזה דבור מהאדם הגשמי שנגמא פה בזה העולם, זה התענוג הכי גדול, אדם שמסבב עם כל מיני מניעות, בלבולים והסתרות, ואף על פי כן מתגבר ועושה אפלו תנועה קטנה לכבוד הקדוש ברוך הוא, איזו נחת רוח, איזה תענוג, מה ששום מלאך ושופר לא יכול לגרם למעלה.

מכתב לשבת

ממכתבי מו"ר הרזה"צ שליט"א מהשנים הקודמות

לקבע בנפשנו את מדת ה"בראשית"

בעזרת השם יתברך, יום ו' ערב שבת קדש לסדר בראשית כ"ח תשרי ה'תשפ"א

החיים והשלום וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל אנשי שלומנו היקרים הגרים ביבנאל עיר ברסלב, עיר השמחה, ודי בכל אתר ואתר, הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

ברוך שהחיינו וקיימנו והגייענו לזמן הזה, שבת בראשית, שנה חדשה, תורה חדשה ובריאה חדשה, ועלינו להכניס עצמנו בתוך התורה החדשה, ולהתחדש כמותה כברייה חדשה ממש, וכתינוק שנולד דמי, כי מה שחוזרים בכל שנה לפרשת בראשית, וכן קורין את השבת הראשונה "שבת בראשית" הוא בכדי לקבע בנפשנו את מדת ה"בראשית" שהיא מדת ההתחדשות, שהוא ענין "בראשית", הינו ראשית אחר ראשית, וכמו שדרשו חכמינו הקדושים (בבא מציעא לא ע"א ועוד) על הלשונות הכפולים שבתורה, נתון תמו, פתוח תפתח, הענק תעניק וגו', אפלו מאה פעמים, ומסביר מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי הלכות בשו"ת וקלב הלכה ה אות כט) שזהו ענין של התחדשות והתעקשות בעבודת ה', שאין האדם מסתכל על שום דבר כלל, רק מחדש עצמו בכל פעם מחדש בעקשנות גדולה, ומקיים את התורה והמצוות מחדש כאלו עדין לא התחיל כלל, וזהו ענין בראשית, ב-ראשית, שקונים בנפשנו את מדת הבראשית וההתחדשות, ולוקחים זה אתנו לכל השנה כלה.

על כן נבוא נא אחי ורעי היקרים, ונתחיל משבת זאת לקבע לעצמנו שעורין כסדרן בכל מקומות התורה החדשה, וכן נעשה קביעות גדולה לפרש כל שיתחננו לפני השם יתברך בתמימות ובפשטות גמורה, ועל ידי שנתחיל עכשו ב"שבת בראשית", נקח כוח מיוחד להמשיך כן כל השנה כלה, כי כל הכוחות גנוזים בתוך ההתחלה, וכמו שכתוב (קהלת ז ח) טוב אחרית דבר מראשיתו, וידוע אשר הרב הקדוש רבי חיים מצאנז ז"ע פעם נכנס מאחר מאד לתפלה בשבת בראשית, יותר מכדי הרגלו, וכששאלו אותו על זה, ענה ואמר, הלא הצרכתי לסדר לעצמי כל השעורים שלי לכל השנה כלה, וממילא אין שאלה כלל...

על כן בא ונכין עצמנו לחרף מאיר בריא ושלם, הן ברוחניות והן בגשמיות, ונקבע לעצמנו שעורי תורה כסדרן בכל מקומות התורה החדשה, וכן נישב עצמנו בשיתה זו תפלה לפני השם יתברך בקביעות עצום, שלא נקמץ בדבורי תפלה והתבודדות לפני השם יתברך אלא נשפך תפלות לפניו יתברך בעשירות גדולה, ואז נהיה מבטחים שהשם יתברך ימלא כל משאלות לבנו וטובה ונזכה לשנה טובה ומברכת שנה בריאה ושלמה, ונזכה לראות בישועת ה' בכל ענין, אמן ואמן.

המאחל לכם שבת שלום ומכרך וחדש טוב ושמה.

ישראל משה רבינו זצ"ל

שו"ת ברסלב - מאת מוהרא"ש ז"ע

מדוע אתם מדיישים בכל דרשה למוד שנים מקרא ואחד תרגום?

למה הרב מדיישי בדבריו כל כך למוד שנים מקרא ואחד תרגום, כמעט בכל דרשה, הרי זה דבר ברור?

בעזרת השם יתברך, יום ד' לסדר צו ה' ניסן ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נ"י

לנכון קבלתי את מכתבך.

אם זה ברור לך וכו', עדין רב העולם מזולזלים בזה, וכך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח). לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור מאריכין לו ימיו ושנותיו, הרי שלף לפניך - סגלה לאריכות ימים ושנים לסיים את פרשת השבוע, ורואים שחכמינו הקדושים נתנו לנו עצה קלה ומתוקה לאריכות ימים ושנים, ורפם ככלם לא משתמשים עם העצה הזו, אלא הולכים אחר ההבל ומחפשים סגלות לאריכות ימים ושנים טובים, בשעה שיש לנו סגלה כל כך געימה ממנו יתברך.

מלבד זאת שזו הלכה מבארת בשלחן ערוך (ארח חיים סימן

מתנה כזו אשר יכולים לעבור עמה את כל החיים בשלום

מוהרא"ש ז"ל אמר, שקבלנו מרבנו ז"ל מתנה נוראה ונפלאה כזו, אשר יכולים לעבור עמה את כל החיים בשלום, ויכולים לזכות על ידה להגיע לכל המדרגות וההשגות שבעולם, ויכולים להמשיך את העולם הבא בעולם הזה ממש, והוא ענין "התבודדות" - שיחה בינו לבין קונו.

"אינכם יכולים לתאר לעצמכם את מעלת יקרת המתנה הזו, כי הלא בלי התבודדות ושיחה בינו לבין קונו, האדם הוא מבהל ומבלבל ממש, רחמנא ליצלו, ואינו יודע באיזה עולם הוא נמצא, וכשכא ועובר עליו איזה משבר בחייו, הוא נשבר לגמרי, אבל עלידי המתנה היקרה הזו - האדם יכול להפטר מכל צרותיו ודאגותיו".

הלא אמרו חכמינו הקדושים ז"ל (שבת י:): 'הנותן מתנה לחברו צריך להודיעו', וגם במתנה זו שנותן לנו רבנו ז"ל - הודיע לנו מראש את מעלתה, כי בפרוש גלה לנו, אשר לכל מה

שזכה - היה רק עלידי ענין התבודדות - שיחה בינו לבין קונו, וכן כל הצדיקים לא הגיעו אל מדרגתם והשגתם רק עלידי עבודתם בשיחה בינם לבין קונם.

וכן אמר רבנו ז"ל בסוף ימינו: "אם הייתי יודע בימי נעורי את מעלת גדלת עבודת התבודדות, ושיחה ביני לבין קוני, לא הייתי מסגף כל-כך את גופי בסגופים ובתעניות", נמצא, שגם רבנו ז"ל קים עמנו מאמרם, וז"ל: "הנותן מתנה לחברו צריך להודיעו", כי הוא הודיע לנו מעלתה, ואף שהוא זכה למעלתו ומדרגתו, רק על ידה.

תכף כשאדם מקבל את המתנה היקרה הזו מרבנו ז"ל, כבר אינו צריך לבוא לידי טובות מבשר ודם, כי יודע ועד אשר הכל לכל יכולים

לבקש ממנו יתברך, ואין צריכים טובות מבשר ודם, אשר על זה אמר התנא (ירושלמי, ברכות, פרק ד', הלכה ב'): "ואל תצרכנו לידי מתנת בשר ודם" - לשמתנתו מעוטה וחרפתם מרבה; ענין שם. כי מתנת בשר ודם היא מלאה בזיונות וחרפות, מה שאין כן כשמרגיל את עצמו לבקש כל ענינו רק ממנו יתברך, אזי השם יתברך כבר שולח לו שליחים יקרים.

[ובענין זה מוהרא"ש ז"ל חדוש נורא ונפלא עד מאד, ויכולים לספר אלפי ספורים, מה שבעינינו ראינו אצלו דברים נפלאים - פלאי פלאים, שלא החניף לשום בריה שבעולם, והיה תמיד מדבר ברחבות: "ברוך ה', איני צריך את שום בריה שבעולם" וכו', יש לי רק הקדוש ברוך הוא" וכו', "הבלתי מתנה מרבנו ז"ל והיא התבודדות, ואני מחזיק במתנה היקרה הזו חזק מאד" וכו', כך היה רגיל על לשונו בתמידות, אשרי לו!].

לנכון קבלתי את מכתבך.

בנדאי מי שייכול והוא חזק בזה לעבר על פרשת השבוע שנים מקרא ואחד תרגום בערב שבת כמו הארז"ל אין למעלה מזה, אבל המציאות הפורה מראה שמי שמחכה עד יום ששי, על פי רב הוא לא מקיים את המצוה הזו שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח.): 'לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור מאריכין לו ימיו ושנותיו', ולכן אני ממליץ תמיד לקיים את דברי מרו, שכתב בשלחן ערוך (ארח חיים סימן רפ"ה סעיף ג'): "מיום ראשון ואילך חשוב עם הצבור"; וכתב המשנה ברורה (שם): 'בספר מעשה רב כתב בהנהגת הגר"א שהיה נוהג תכף אחר התפלה בכל יום, לקרא מקצת מהסדרה שנים מקרא ואחד תרגום, ומסיים בערב שבת, וכך אדם בטוח שלא יחסר לו שבוע מלעבר את פרשת השבוע שנים מקרא ואחד תרגום, עם פרוש רש"י - שזו סגולה ליראת שמים, ואמר הרב הקדוש רבי יששכר דב מבועלזא זי"ע שביום שאדם לומד חמש ורש"י יהיה מבטח שלא יחטא ביום הזה.

ולכן מה טוב ומה נעים שתעשה לעצמך

תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

האם יש חסרון לקרא ביום ששי שנים מקרא ואחד תרגום?

שלום לכבוד הרב. אנו מתגעגעים אליכם ומקווים לראותכם בקרוב ממש.

אני יודע שהרב ממליץ לחלק את קריאת השנים מקרא ואחד תרגום לימות השבוע, בכל יום ללמוד קצת, כך שיערב שבת קדש כבר מסיימים את כל הפרשה, אך אני נוהג לקרא את הכל ביום ששי כמנהג האר"י. האם יש בכך חסרון כלשהו?

תודה רבה וכל טוב סלה, מחבב, מעריך ואוהב מאוד.

בעזרת השם יתברך, יום כ' לסדר כי תבוא י"ג אלול ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... נ"י

רפ"ה סעיף ג'): מיום ראשון ואילך חשוב עם הצבור; וכתב המשנה ברורה (שם): 'בספר מעשה רב כתב בהנהגת הגר"א, שהיה נוהג תכף אחר התפלה בכל יום לקרא מקצת מהסדרה שנים מקרא ואחד תרגום, ומסיים בערב שבת, והמציאות מראה שאם מחכים עד יום ששי, שאז הוא השלמות, כמו שאמר הארז"ל, אזי לבסוף לא מסיימים שנים מקרא ואחד תרגום, ולכן בזה ראוי לציית את מרו, שהוא מדינאי דגמרא, להתחיל מיום ראשון וכו'.

וצריך שתדע, שכל הצרות והיסורים שבני אדם סובלים, עניית ודחקות וכו' וכו', זה רק מחמת שלא נזהרים במצוה זו לסיים את פרשת השבוע שנים מקרא ואחד תרגום בכל שבוע, ומי שלא סים בשבוע שנים מקרא ואחד תרגום, יהיה בטוח שיהיה לו בשבוע זה צרה גדולה מאד וכו' וכו', או שיאבד כסף, או שיסתבך בסבוב אחר וכו' וכו', ולכן לא בהנכם שאני מעורר בכל דרשה את הצבור לקיים את זה, ובפרט שרבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י"ט) שזה תקוה הברית, ענין שם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך

תרצה ותוכל!

לתקונו! איזו התעוררות הייתה לי כששמעתי דבורים כאילו! הרב שומע כל זאת, ומגיב: "אני שומע ומבין, אבל עדיו קשה לי לקבל את זה".

קדם שיצא, אמר לו הבעל שם טוב הקדוש דבור מאד מאד קרירי: "זו לא הבעיה שאתה לא מבין, אלא אתה לא מוכן לקבל, אתה לא רוצה לקבל, תרצה ותוכל!" אם יהיה לך רצון להכניס את עצמך באמונה תוכל להגיע אל זה.

פעם דבר הבעל שם טוב עם איזה רב, שבא לפניו לשמע את דרכי עבודתו, והבעל שם טוב גלה לו את הענין שבכל דבר יש השגחה עליונה, בכל דבר מתגלה האמונה הקדושה, והבעל שם טוב הוסיף ואמר: "אפילו ממה שגוי מדבר, יכולים להוציא רמזים לעבודת ה', גם זה בהשגחה עליונה!"

הרב הזה אמר לבעל שם טוב הקדוש: רבי, את הכל אני יכול לקבל, אך הדבר הזה הוא יותר מדי... גוי? סמא? הרי אנחנו מצויים להיות מבודלים ומפרשים מן הגויים לגמרי, איך יכול להיות דבר כזה? והבעל שם טוב באחת, המשיך לומר: "כן הוא, הגוי אומר ומדבר כפי דעתו הטמאה, אבל בעצם הקדוש ברוך הוא מנהיג כל פרט ופרט של הבריאה, ואם אני שמעתי משהו ממנו, יש בזה רמז!" אבל עדיו היה קשה מאד לרב ההוא לקבל זאת.

והנה באמצע שיחתם נשמעו דפיקות על הדלת, בפתח עמד גוי שהוא "כל בו"... הוא הולך עם כלי עבודה ומתקן כל מיני תקלות וכו', ואמר לבעל שם טוב: "רבי, אולי יש כאן משהו שצריך תקון?" נענה הבעל שם טוב: "לא, פה הכל מתקן, לא צריכים." הוסיף הגוי ושאל: "אבל רבי, אולי איזה משהו? אולי הכסא או השלחן צריכים תקון?" אומר הבעל שם טוב: "הכסאות בסדר, השלחן מעלה ומתקן, הגוי המשיך: "אולי את המטה צריכים לתקן?" והבעל שם טוב עונה: "המטה מתקנת, הכל בסדר, תהיה בריא, יום טוב, והגוי יצא."

פנה הבעל שם טוב להרב הזה ואמר לו: "ידידי, השמעת גלוי אלוקות? שמעת איזה שליח מן השמים שלחו עכשו אלי כדי לעורר אותי לעשות חשבון הנפש?" והרב מסתפל ואינו מבין... הוא עדין לא תפס את הענין, המשיך הבעל שם טוב: "לא שמעת? הגוי שואל אותי אם יש פה משהו לתקן, הכסא, השלחן או המטה, הוא מעורר אותי לתשובה "אולי יש פה משהו

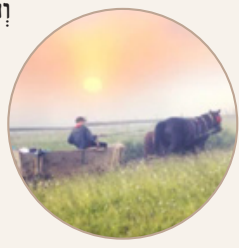
שעור בכל יום בחמש ורש"י מפרשת השבוע, ומלבד זאת אם אתה כל כך מקפיד על יום ששי כמנהג האר"ז, אשריך ואשרי חלקך, וזה לא סותר את זה.

מה אומר לך, איזו לתאר ואין לשער את גדל הזכות של אדם שזוכה לסים בכל שבוע שנים מקרא ואחד תרגום עם פרוש רש"י, ויודע שהרב הקדוש מסאטמאר ז"ע בעל 'דברי יואל', ואחיו הרב הקדוש מסיגוט ז"ע בעל 'עצי חיים', שלחם אביהם הקדוש בעל 'קדשת יום טוב' בהיותם טנים אל הרב הקדוש רבי מרדכי מנאדבורנא ז"ע שיברכם, וכו עשה הצדיק וברך אותם, והזהירם ואמר להם: ילדים תראו לפסם את עצמכם הרבה עם חמש ורש"י, כי הכרתי הרבה גדולים שלא ידעו איפה הקדוש ברוך הוא גר מפני שלא למדו חמש ורש"י.

רואים מכל זה את המעלה של אדם שזוכה ללמוד ולסים בכל שבוע שנים מקרא ואחד תרגום עם פרוש רש"י, אשרי לו ואשרי חלקו, ומי יתן שכל בר ישראל יהיה חזק בלמוד חמש ורש"י עם התרגום בכל יום, כי זו מצוה שמתרשלים בה מאד, ובפרט שבפרוש אמרו חכמינו הקדושים שזו סגולה לאריכות ימים, וככל זה תקח בידך: בשבוע שלא מסיימים שנים מקרא ואחד תרגום - יהיה לו הפסד באותו שבוע.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתו שאני מבקש ומתפלל בערך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

"בבקשה תרד מהעגלה שלך ותעזר לנו שנוכל כלנו לנסע, כי אם לא - לא תזונו מכאן, כלם תקועים בגלל העגלה ההיא"

והנה הוא החל את דרכו חזרה עם העגלה והסוסים, ובדרך נכנסו ליער, והנה בעמק היער הייתה תנועה רבה, איזו עגלה נכנסה בתוך הבץ, וחפשו אנשים שייעורו למשך את העגלה מתוך הבץ. והבעל עגלה של העגלה השניה היה גוי, הוא הסתובב להביא אנשים שייעורו לו, והגיע גם לעגלה של הרב ההוא: "בבקשה תרד מהעגלה שלך ותעזר לנו שנוכל כלנו לנסע, כי אם לא - לא תזונו מכאן, כלם תקועים בגלל העגלה ההיא", הרב אמר: "אין לי כח, אני לא יכול", והנה הגוי החל לצעק עליו בקול גדול: "אתה לא יכול? אתה לא רוצה! תרצה ותוכל!", כך צעק עליו באותו מלים שאמר לו הבעל שם טוב הקדוש...

פה זה כבר נגע לו בלב, הוא עשה פרסה וחזר לבעל שם טוב, שכבר ידע ברוח קדשו מה שנעשה... ומיד כשהגיע אותו רב אמר לו הבעל שם טוב הקדוש: "נו, שמעת כבר? עכשו אתה רואה שגם מה שגוי אומר זה אלוקות? תרצה ותוכל!" והרב הזה נעשה אחר כך מהחבריא קדישא של הבעל שם טוב הקדוש, אחד מהששים גבורים שהיו לו.

בכל דבר שבקדשה צריכים רצון! להתפלל ולפרש שיחתו לפני הקדוש ברוך, ככה נוכל להגיע אל כל הקדושות ולחיים טובים בזה העולם. (אשי ישראל, כלק תש"פ)

077-261-2984 חיוקים חדשות שיעורים
Breslevsheli.co.il **ברסלב שלי**
ביתנו עם אלהים

השתתפו בזכות הרבים! ניתן לתרום להפצת העלון
בהעברה בנקאית: "ידידי עיר ברסלב" בנק מרכנתיל, סניף: 725 מספר חשבון: 26437
בנדרים פלוס: "ידידי היכל הקודש" לבחור את קופת עלון היכל מוהרא"ש

לקבלת העלון באימייל מדי שבוע: BRESLEV.SHELY@GMAIL.COM

לזכות רחל שמחה בת תמר לרפואה שלימה

לזכות שולמית בת רחל לנחת דקושה ושמחה ברכה והצלחה

לזכות פיגא ברכה בת רות

לזכות בת שבע בת רות